

[Hedelund.]

med det saa meget omtalte Kreatur-Eksport-Spørgsmaal, ønsker jeg ganske kort at udtale, at det er min Opfattelse, efter mit — det være sagt i al Beskedenhed — dog ret indgaaende Kendskab til de praktiske Forhold, at der i denne Sag er handlet fuldstændig korrekt baade fra Ministeriets og Landbrugsraadets Side. Det var med megen Beklagelse, jeg for mit Vedkommende saa et enkelt politisk Parti, det konservative Parti, søge at rejse en politisk Aktion paa denne Sag, der er saa alvorlig, at den efter min Mening allermindst egner sig til aktuelle indrepolitiske Stridigheder. Der er et gammelt Ord, der siger, at det er menneskeligt at fejle, og derfor kunde man maaske i nogen Grad have tilgivet den Emsighed, som det konservative Parti udviste i September. Men Ordsproget fortsætter, at det er grueligt at fortsætte med at fejle, og jeg mener, at det ærede Medlem Hr. Ulrich her har paataget sig et alvorligt Ansvar ved at fortsætte med at drage denne Sag frem under de politiske Forhandling herinde. Jeg er enig i, at Ministeriet og Landbrugsraadet her har handlet rigtigt, og jeg tror, at det ærede Medlem gør Sagen mere Skade end Gavn ved at bruge den som et politisk Agitationsnummer.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Det ærede Medlem Hr. Ulrich troede, at jeg havde nikked til ham, naar han talte. Nej, jeg har saamænd rystet paa Hovedet de allerfleste Gange, han har talt — og det har der ogsaa været Grund til denne Gang. Nej, Venstre har ikke Grundskyld paa sit Program, men det har jo de Konservative. Vil det ærede Medlem Hr. Ulrich benægte, at der i deres Program — i 1916 var det vistnok, jeg tør nu ikke garantere for Aarsallet, maaske var det et senere Aar — udtrykkeligt stod, at ved Omlægning af Skatterne skal en Part af dem lægges paa Jorden alene — og det er da det, man forstaar ved Grundskyld? Jeg synes, det ærede Medlem kunde have nok at gøre med at feje for sin egen Dør. Venstre har kun paa sit Program haft: Lige Skat paa lige Jord, og det synes jeg er et rigtigt Standpunkt, og derfor gik jeg, som sagt, med i 1925—26. Der var den Gang ikke Tale om at forhøje Skatten, og dersom man ikke forhøjer Skatten, kan man

ikke inddrage Jordværdien eller indføre Statsfæste, og det er Hovedsagen, saa hele det ærede Medlems Aktion er ganske ved Siden af. Jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa, at De jyske Landboforeningers Delegeretmøde ikke er en politisk Forening, den beskæftiger sig ikke med noget som helst andet end, hvad der vedrører Landbrugsinteresser, og det maa vi vel have Lov til.

Hvad det andet Punkt angaar, skal jeg sige, at Landbrugsraadet henvendte sig til Udenrigsministeriet, og derfra skete Henvendelse til Gesandten.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ulrich har Ordet for en kort Bemærkning.

Ulrich: Det ærede Medlem Hr. Hedelund følte sig foranlediget til at gøre dette Tings ærede Medlemmer opmærksom paa, at det forekom ham, at den højtærede Regering og Landbrugsraadet havde handlet fuldstændig korrekt i denne Sag. Det er muligt, at det ærede Medlem ikke kender mere til Sagen end, at han kan have faaet et saadant Indtryk; men jeg tvivler jo om, at han vilde have samme Indtryk, hvis han kendte lige saa meget til denne Sags Forløb som jeg. Det ærede Medlem vilde mene, at det var landsskadeligt af mig at trække denne Sag frem. Det kan ikke være mere landsskadeligt af mig end af alle de andre Medlemmer, der har trukket denne Sag frem. Jeg svarer kun paa Udtalelser, der er fremsat i dette høje Ting af tidligere Talere ved denne Finanslovdebat, og jeg kan ikke tænke mig, der kan være noget som helst ondt i dette, for da vi var oppe hos Landbrugsministeren, spurgte vi, om Ministeren havde noget imod, at vi offentliggjorde denne vor Henvendelse til ham, og da svarede Ministeren: Nej, det havde han ikke noget imod. Havde den højtærede Minister ment, at denne Offentliggørelse vilde have haft nogen som helst skadelig Indflydelse paa det danske Samfund og den danske Befolkning, vilde han selvfølgelig have fraaraadet den, og havde den højtærede Minister fraaraadet den, havde vi ikke offentliggjort Henstillingen. (*Landbrugsministeren* [Bording]: Den var offentliggjort, inden De var oppe hos mig). Nej. (*Landbrugsministeren* [Bording]: Jo!). Det er givet, at den ikke var det, saa det kan ikke hjælpe, at Ministeren kommer med noget saadant. De kan ikke benægte, at De sagde, da vi spurgte, om De havde noget imod det, at det havde De ikke.